

Kā radās Lietvārds

Reiz dzīvoja kāds lācis. Viņš gāja pa pļavu un ieraudzīja pļavā burtu L. Viņš pacēla un aiznesa to uz mājām. Vēlāk pa meža taciņu lēkāja zaķis un ieraudzīja burtu I un aiznesa to pie lāča parādīt kādu interesantu burtu. Pēc tam pa jūru peldēja zivs un atrada ūdenszālēs burtu E un vēl tālāk burtu T. Viņa izmeta to krastā. Lācis gāja garām un paņēma burtus. Lācis izdomāja likt burtus tādā kārtībā kādā viņi atradās.

Pēc kāda laiciņa putniņš lidoja un uz koka ieraudzīja burtus R un D un arī nesa pie lāča.

Lācis jau saprata, kas pa vārdu veidojas un nesagaidīja pēdējo burtu. Viņš devās uz to lauku, kur nesen atrada burtu L. Viņš staigāja, meklēja un atrada burtu S.

Nākamajā dienā lācis sasauca visus ciemata iedzīvotājus un sāka spriest, ko šis lietvārds nozīmē.

Visi izteica savu domu. Lapsa pateica savu versiju: „Manuprāt šajā vārdā ir daudz citu vārdu.” Viņa ieskatījās un teica: „Sugas vārds, īpašvārds, dzimtes, locījumi, un jautājumi.” Zvēri prasīja, kam tas ir domāts. Bet lapsa atbildēja: „Lai bērni skolās atcerētos vienu vārdu LIETVĀRDS nevis nestu sev līdzī daudz citus vārdus!”

LŪK KĀ RADĀS LIETVĀRDS!